کشتی ایران در عزای سوخته‌سرایی نشست

یکشنبه سیاه

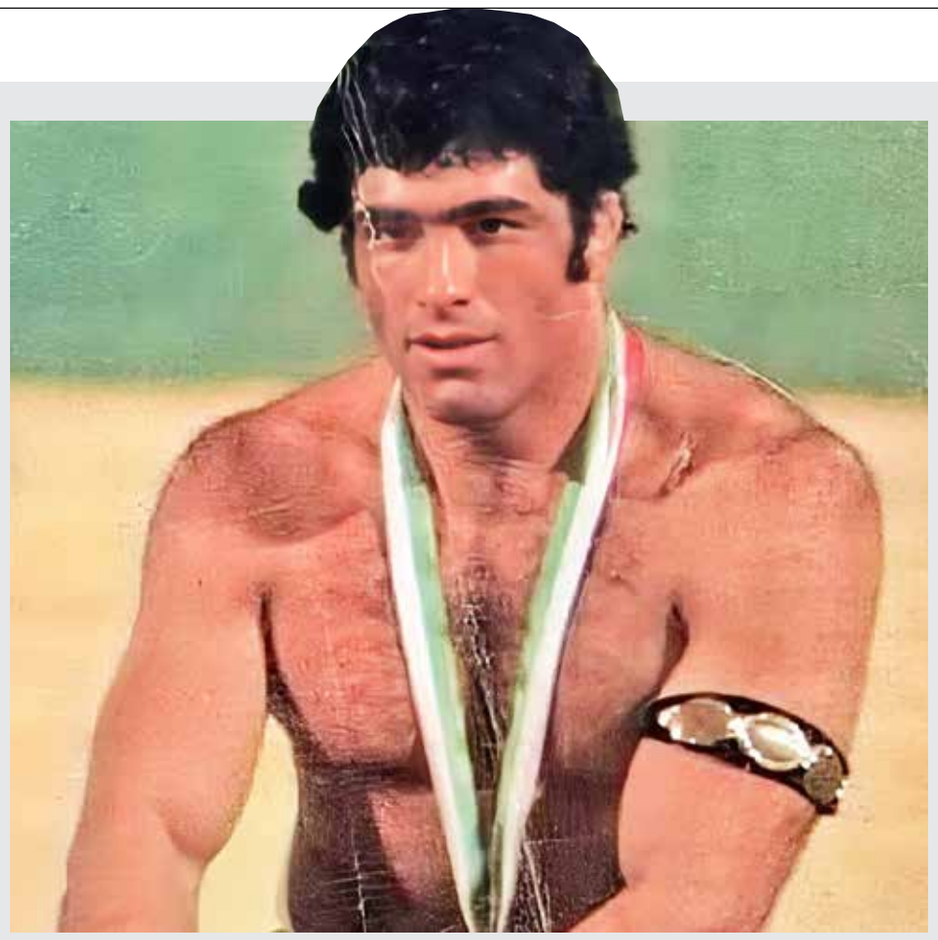

گزارش یک

محسن وظیفه
روزنامه‌نگار

«از این به بعد شما را زیاد می‌بینم.» این آخرین جمله‌ای بود که با مهربان‌ترین و دل‌گنده‌ترین چهره کشتی ایران گفتیم. علیرضا سوخته‌سرایی، کشتی‌گیر نامدار دسته فوق سنگین که در دو دوره مسابقات جهانی مدال نقره کسب کرده بود، مدت‌ها در خانه و در تنهایی با بیماری دست و پنجه نرم می‌کرد. کسی او را نمی‌دید و اگر هم می‌دید، شاید نمی‌توانست آن رضا سوخته‌سرایی را بشناسد که روزگاری بر تشک‌ها می‌درخشید. سرطان، این رقیب نامرئی و بی‌رحم، چنان جان این یل کشتی ایران را فرسوده کرده بود که حتی دوستان نزدیکش هم از دیدن او انگشت به دهان ماندند.

پس از ماه‌ها غیبت، رضا در مراسم تشییع هاشم کلاهی، رفیق دیرینه و هم‌قطار گلستانی‌اش حاضر شد. در آن جمع، با چهره‌ای کاملاً دگرگون‌شده ظاهر شد؛ چهره‌ای که شاید نیمی از حاضران نمی‌توانستند آن را به پهلوان همیشگی کشتی ایران نسبت دهند. تنها یک گفت‌وگوی کوتاه، در حد یک احوالپرسی معمولی، اما با جمله‌ای که نویدبخش پیروزی بر بیماری بود: «خدا را شکر خوبم، از این به بعد شما را زیاد می‌بینم.»

اما چه شد که ناگهان هوای رفتن به سرش زد؟ قرار نبود چنین باشد. او به ما قول داده بود، وعده‌ای دیگر، دیداری دوباره. اما اینجا دیگر جای ماندن نبود. رضا سوخته‌سرایی در دوران اوج قهرمانی‌اش حریفانش را بی‌رحمانه به خاک می‌نشاند. از ۱۹۷۸ در مکزیکوسیتی تا ۱۹۹۰ در پکن، با بسیاری از بزرگان کشتی به مصاف رفت و بی‌رحمانه آنها را مغلوب خود ساخت. اما این بار رقیبش، چغر و بی‌رحم بود. سرطان؛ نامرئی و خشن. هرچقدر که رضا به حریفانش مرام و معرفت نشان می‌داد، این رقیب سخت‌جان، نامهربان و بی‌رحم بود. عضله‌ها یکی‌یکی فرو می‌ریختند و دلاور ۱۶۰ یا ۱۷۰ کیلویی، به مردی لاغراندام بدل شده بود. اما ایستاده بود، تسلیم نشده بود. درست مثل مسابقات جهانی ۱۹۸۱ اسکوپیه که تمام تیم ایران بازنده بود، اما یک نفر ماند و مدال نقره گرفت؛ مردی که اجازه نداد تیم شش نفره ایران بی‌مدال بازگردد.

او سرطان را هم شکست داد، اما وقتی قرار باشد رفتن را بپذیری، دیگر هیچ‌کس نمی‌تواند در مقابلش بایستد. در یکشنبه‌ای سیاه، وقتی جامعه کشتی هنوز سوگوار جدایی امامعلی حبیبی بود، رضا سوخته‌سرایی نیز غزل خداحافظی را خواند.

رضا سوخته‌سرایی، سرآمد نسلی بود که خود نیز سوخته داغ ورزش ایران بود. دو بار در رقابت‌های جهانی مدال نقره به گردن آویخت، اما به خاطر سیاست‌های کلی کشور، چند دوره از مسابقات محروم ماند و اگر اعزام می‌شد، شاید امروز کارنامه‌اش لبریز از افتخارات و مدال‌ها بود.

دلم برای دیدن سوخته‌سرایی و سلیمانی تنگ شده

منصور برزگر: حالم گرفته است

منصور برزگر هم همدوره سوخته‌سرایی بوده و هم در مقطعی مربی بوده و حالا در فراق آنها حال و روز عجیبی دارد. درگذشت دو تن از بزرگان کشتی بدجوری جامعه کشتی را ناراحت کرده است. منصور برزگر درباره علیرضا سوخته‌سرایی گفت: «او در دوره کشتی خود یک چهره استثنایی بود. به یکباره آمد و دست به کارهایی زد که شاید خیلی امکانپذیر نبود. اگرچه حیف شد از بین ما رفت اما حقیقتاً در این سال‌ها که درگیر بیماری بود، از درد کشیدن او من هم درد می‌کشیدم.» برزگر ادامه داد: «سوخته‌سرایی از نسل مظلوم کشتی بود. او در دوره‌ای که باید خوش می‌درخشید و خودش را نشان می‌داد به یک اتفاق عجیب برخورد کرد که باعث شد نتواند تمام استعداد خودش را نشان بدهد. در آن مقطع به دلیل انقلاب و شروع جنگ در کشور باعث شد تا خیلی از مسابقات را از دست بدهد.»

منصور برزگر همچنین با اشاره به رقابت سوخته‌سرایی و علیرضا سلیمانی گفت: «دلم برای هر دوی آنها تنگ شده است. درباره رقابت این دو نفر فقط همین را بگویم که سوخته‌سرایی برای بازی‌های آسیایی ۱۹۸۸ حاضر نشد انتخابی بدهد و گفت من در فرنگی کشتی می‌گیرم و سلیمانی هم در آزاد کشتی بگیرد. هر دو نفر هم رفتند در بازی‌های آسیایی و با مدال طلا برگشتند. این رفاقت نشان‌دهنده مرام خوب کشتی‌گیران سنگین وزن و دوست‌داشتنی کشتی بود.»

وداع تلخ با جهان‌پهلوان حبیبی و سوخته‌سرایی

با درگذشت دو تن از چهره‌های به یادماندنی تاریخ کشتی ایران، مراسم تشییع آن‌ها در دو روز متفاوت با حضور جامعه ورزش برگزار می‌شود. مراسم تشییع پیکر شادروان رضا سوخته‌سرایی ساعت ۸ صبح روز سه‌شنبه ۴ شهریورماه از محل فدراسیون کشتی واقع در ضلع غربی استادیوم آزادی انجام می‌شود. همچنین مجلس ختم آن مرحوم از ساعت ۱۳:۳۰ لغایت ۱۵ روز چهارشنبه در مسجد نور میدان فاطمی تهران برگزار می‌شود. جلسه هماهنگی مراسم تشییع و تدفین جهان‌پهلوان امامعلی حبیبی نابغه کشتی ایران و جهان با حضور فرماندار شهرستان بابل برگزار شد. مراسم تشییع و تدفین جهان پهلوان امامعلی حبیبی ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه پنجم شهریور از استادیوم آزادی بابل و سپس به سمت روستای درزیکلای آخوندی برگزار می‌شود. قبل از آن هم مراسم تشییع غیررسمی در منزل آن مرحوم واقع در جاده نظامی قائمشهر با حضور مردم این شهرستان برگزار می‌شود.

دنیامالی: او بخشی از فرهنگ پهلوانی است

احمد دنیامالی در پیامی درگذشت پهلوان رضا سوخته‌سرایی، از قهرمانان خوشنام کشتی آزاد و فرنگی ایران را تسلیت گفت. در بخشی از این پیام آمده است: «خبر درگذشت زنده‌یاد رضا سوخته‌سرایی، پهلوان نام‌آشنا و از قهرمانان پرافتخار کشتی ایران، مایه تأسف و اندوه فراوان شد. ایشان از مفاخر ورزش کشور و از چهره‌های ماندگار بازی‌های آسیایی بودند که نام‌شان همواره با عزت و صلابت در تاریخ ورزش ایران به یاد خواهد ماند. این قهرمان فقید، در هر دو رشته کشتی آزاد و فرنگی پرچم میهن عزیزمان را در میادین بین‌المللی به اهتزاز درآورد و رقابت‌ها و رفاقت‌های ارزشمندش با زنده‌یاد علیرضا سلیمانی، بخشی ماندگار از فرهنگ پهلوانی و ورزش ایران به شمار می‌رود. سوخته‌سرایی با وجود دستاوردهای درخشان ورزشی، به دلیل همزمانی دوران قهرمانی‌اش با جنگ تحمیلی، از حضور در میدان المپیک محروم ماند اما بدون تردید در آن آوردگاه بزرگ نیز می‌توانست برای کشور افتخارآفرینی کند. با این حال نام او در کنار «پهلوان‌باشی» علیرضا سلیمانی برای همیشه با غرور و عزت گره خورده است.»

پرچمدار کشتی

محمدابراهیم سیف‌پور
پیشکسوت کشتی

علیرضا سوخته‌سرایی یکی از بهترین کشتی‌گیران تاریخ ایران بود. بی‌نهایت خوش طبع و مهربان که اصلاً با هیکل درشت و سنگین او جور در نمی‌آمد. چه به لحاظ فنی و چه به لحاظ اخلاقی. سوخته واقعاً درجه یک بود اما فکر می‌کنم که در بعد فنی هرگز به حقش نرسید.

شاید اگر کسی از او شناخت کافی را نداشت فکر می‌کرد که با چه آدم تند و بد برخوردی روبه‌رو می‌شود اما وقتی به او نزدیک می‌شد دیگر نمی‌خواست یک لحظه رهایش کند. او مهربان و دوست‌داشتنی بود. علیرضا سوخته‌سرایی یک رقیب داشت که بهترین رفیقش بود؛ این اخلاق در وجود چند نفر بوده؟ بهترین رقیبش بهترین دوستش بوده.

حتی در مقطعی فقط او و علیرضا سلیمانی بودند که برای دوبنده تیم ملی با هم رقابت می‌کردند اما کسی خاطره‌ای جز رفاقت و دوستی از این دو قهرمان سراغ دارد؟

او در سه دوره در بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴، ۱۹۸۲ و ۱۹۹۰ پرچمدار ایران بود و صاحب چهار مدال شد؛ سه طلا و یک نقره را در سه دوره به دست آورد تا نشان بدهد که به تنهایی پرچم کشتی ایران را به دست گرفته است. او در بدترین دوران کشتی ایران پرچمدار شده بود و در تمامی مسابقات حضور داشت که اتفاقاً با مدال برمی‌گشت. او در حالی این مدال‌ها را به دست آورد که انصافاً نامش به حق پرچمدار نام گرفت. سوخته‌سرایی یک بار هم توانست بازوبند پهلوانی را به دست بیاورد که اتفاقاً حقش هم بود. چه کسی پهلوان‌تر از سوخته‌سرایی بود؟ قهرمانی که ردای پهلوانی کاملاً به تنش می‌آمد.

پیام اتحادیه جهانی کشتی برای حبیبی

اتحادیه جهانی کشتی، امامعلی حبیبی را اسطوره‌ای فراموش نشدنی در تاریخ کشتی جهان دانست. اتحادیه جهانی کشتی در خبری که بر روی سایت خود قرار داد، با تسلیت درگذشت امامعلی حبیبی، نخستین قهرمان تاریخ المپیک ایران و عضو تالار مشاهیر کشتی جهان، او را الهام‌بخش کشتی‌گیران در جهان دانست. اتحادیه جهانی کشتی در این باره نوشت: «امامعلی حبیبی، اسطوره فراموش‌نشدنی تاریخ کشتی آزاد جهان، روز یکشنبه در سن ۹۴ سالگی درگذشت. او در المپیک ۱۹۵۶ ملبورن با شکست آلیمبگ بستایف از شوروی و کسب مدال طلای وزن ۶۷ کیلوگرم، نخستین طلای المپیک را برای ایران به ارمغان آورد و نام خود را در تاریخ ورزش جاودانه کرد. حبیبی سپس با کسب سه مدال طلای جهان و یک طلای بازی‌های آسیایی، به عنوان یکی از پرافتخارترین کشتی‌گیران عصر خود شناخته شد.» اتحادیه جهانی کشتی در ادامه با اشاره به حضور حبیبی در تالار مشاهیر UWW از سال ۲۰۰۷ آورده است: «سرعت، تنوع فنی و قدرت بدنی باعث شد تا نسل‌های بعدی کشتی‌گیران از وی الهام بگیرند و او را یکی از بزرگ‌ترین قهرمانان تاریخ کشتی بدانند.»

تمرین جواب نمی‌دهد، باید تن به تن شویم

شه‌بخش: بوکس باید از کشتی الگوبرداری کند

فائزه زمانی / دانیال شه‌بخش، کاپیتان تیم ملی بوکس، پس از غیبت در چند اردو به دلیل حضور در رینگ حرفه‌ای، با بازگشتی قدرتمند دوباره جایگاه ثابت خود را در تیم ملی به دست آورد. او این بازگشت را نه صرفاً یک رقابت شخصی، بلکه آغاز مسیری تازه برای آماده‌سازی بوکس ایران در مسیر المپیک لس‌آنجلس می‌داند.

در چند اردوی اخیر تیم ملی حضور نداشتی، چه شد که دوباره برگشتی؟

در دو، سه اردوی اخیر تیم ملی به دلیل حضور در مسابقات بوکس حرفه‌ای غایب بودم. بعد از این مدت، در مسابقات انتخابی تیم ملی شرکت کردم و با کنار زدن حریفان، جایگاه ثابت خود را بازپس گرفتم. فدراسیون باید از همین حالا برنامه‌ای مدون برای المپیک پیش رو داشته باشد. هیچ موفقیتی بدون رعایت اصول و قواعد ممکن نیست. اگر می‌خواهیم نتیجه بگیریم، نیاز به برنامه‌ریزی سالیانه داریم و همه باید روی المپیک لس‌آنجلس تمرکز کنیم تا بوکس ایران به روزهای خوبش بازگردد.

انتخاب امیری به عنوان سرمربی تیم ملی را چگونه ارزیابی می‌کنی؟

از انتخاب امیری خوشحالم. او در مسابقات انتخابی المپیک، مدال‌های قهرمانی آسیا و همچنین برنز تاریخی من در مسابقات جهانی در کادر فنی حضور داشت و با شرایط تیم ملی و بوکسورها کاملاً آشناست. تنها چالش بوکس ایران، نبود برنامه‌ریزی برای مسابقات تدارکاتی است. من با اکثر رقبای خود ارتباط دارم و می‌دانم آنها مرتب در مسابقات و اردوهای بین‌المللی حضور دارند. تنها با تمرین به نتیجه نمی‌رسیم؛ برای رسیدن به اهدافمان باید مدام با حریفان واقعی تن به تن شویم.

تو از ابتدا منتقد مربیان کوبایی بودی، آیا فکر می‌کنی امیری بتواند بوکس ایران را به اوج برگرداند؟

چند مربی کوبایی داشتیم که عملاً نتیجه‌ای برای بوکس ایران نداشتند. سیستم آنها با شرایط بوکس ایران همخوانی نداشت. ما همیشه با مربیان ایرانی موفق بوده‌ایم و از همان ابتدا مخالف حضور مربیان کوبایی بودم. طبیعی است که امیری منتقدان زیادی دارد، اما او سال‌ها در کادر فنی تیم ملی بوده و تجربه کافی برای سرمربیگری دارد. مطمئناً نیاز به فرصت دارد و باید به او زمان داد.

با توجه به حواشی اخیر، به فکر خداحافظی از تیم ملی افتادی؟

به عنوان کاپیتان تیم ملی، تا جایی که توان دارم به بوکس ایران خدمت می‌کنم. تا زمانی که مطمئن باشم می‌توانم برای تیم ملی مفید باشم، در آن می‌مانم. شخصاً از همه حاشیه‌ها فاصله گرفته‌ام و اکنون وقت آن رسیده که فدراسیون حمایت‌های لازم را انجام دهد تا بوکس ایران به روزهای روشن بازگردد. مطمئنم ملی‌پوشان پس از حضور در دو، سه تورنمنت انگیزه خود را دوباره به دست خواهند آورد و موتور تیم ملی روشن خواهد شد.

فکر می‌کنی بوکس ایران برای خروج از بحران فعلی به چه چیزی نیاز دارد؟

بوکس باید از کشتی الگوبرداری کند. تیم ملی کشتی در حال حاضر به جای یک تیم، سه تیم فعال دارد. انتظار ندارم بودجه کشتی به بوکس اختصاص یابد، چون بوکس ایران توان کسب مدال به اندازه کشتی ندارد، اما می‌توان از ساختار و روش‌های این رشته الهام گرفت و به سوی روزهای روشن گام برداشت.

بوکس حرفه‌ای باعث نمی‌شود که آمادگی تو در مسابقات ناگویا و انتخابی المپیک تحت تأثیر قرار گیرد؟

من تاکنون دو مسابقه بوکس حرفه‌ای انجام داده‌ام و با این دو پیروزی، رکورد ۴ برده دارم. برنامه دارم تا پایان سال دو مسابقه حرفه‌ای دیگر هم داشته باشم. بین بوکس حرفه‌ای و تیم ملی تعادل برقرار می‌کنم و مطمئن باشید این موضوع هیچ تأثیر منفی بر آمادگی من در بوکس آماتور و اهدافم نخواهد گذاشت.

رکوردشکنی دختران هندبال در قرقیزستان

پیروزی پرگل تیم ملی هندبال جوانان دختر ایران برابر قرقیزستان رکوردی تاریخی در ادوار مختلف حضور تیم‌های ملی هندبال ایران در عرصه‌های آسیایی و جهانی به جا گذاشت. تیم ملی هندبال جوانان دختر ایران روز گذشته در آخرین بازی مرحله مقدماتی هجدهمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی جوانان دختر آسیا مقابل تیم قرقیزستان به میدان رفت و در پایان با نتیجه ۱۲-۷۷ به یک پیروزی پرگل رسید تا این بُرد و اختلاف ۶۵ گله یک رکورد بی‌سابقه در تاریخ هندبال ایران باشد و توانمندی‌های زن مسلمان ورزشکار ایرانی در عرصه‌های ورزشی را به منصه ظهور برساند.

تیم ملی هندبال جوانان دختر کشورمان با کسب این نتیجه پرگل توانست رکوردی بی‌نظیر در تاریخ ۵۰ ساله تأسیس فدراسیون هندبال در ایران بر جا بگذارد و اسم خود را در تاریخ هندبال ایران ماندگار کند.

عبور والیبالیست‌های جوان از سد کانادای قدرتمند

تیم ملی والیبال جوانان ایران در چهارمین مسابقه‌اش در رقابت‌های قهرمانی جهان کانادای قدرتمند را هم شکست داد. تیم ملی والیبال جوانان ایران در ادامه مسابقات قهرمانی مردان زیر ۲۱ سال دیروز به مصاف کانادا رفت. ملی‌پوشان ایران موفق شدند با نتیجه سه بر صفر حریفشان را شکست دهند و چهارمین پیروزی خود را در این رقابت‌ها کسب کنند. ملی پوشان کشورمان ست اول با نتیجه ۲۵ بر ۲۰، ست دوم ۲۵ بر ۱۴ و نهایتاً ست سوم را نیز با حساب ۲۵ بر ۲۲ به سود خود خاتمه دادند و از سد کانادا هم عبور کردند. تیم ملی ایران که در گروه دوم این مسابقات با لهستان، کانادا، کره جنوبی، پورتوریکو و قزاقستان همگروه است، سه‌شنبه چهارم شهریور از ساعت ۶:۳۰ صبح برای کسب صدرنشینی گروه به مصاف لهستان می‌رود.

توپ و تور

انقلاب آبی‌ها در بسکتبال

باشگاه استقلال در نقل و انتقالات بسکتبال انقلابی به پا کرده است. در شرایطی که استقلال این فصل در بسکتبال تیم داده است، ستاره‌های شناخته‌شده و با تجربه، به جمع آبی‌پوشان پیوسته‌اند تا تیمی قدرتمند و مدعی شکل بگیرد. ارسلان کاظمی ستاره بسکتبال ایران و کاپیتان تیم ملی به طور رسمی به استقلال ملحق شده و قرار است نقش محوری تیم در فصل پیش رو باشد. در کنار کاظمی، حسن علی‌اکبری، اشکان جعفری، مهدی حیدری، محمدمهدی رحیمی، نوید خواجه‌زاده، علیرضا شریفی و مهدی جعفری هم قرارداد رسمی با باشگاه امضا کردند تا استقلال با ترکیبی از تجربه و جوانی وارد رقابت‌های لیگ برتر شود. کارشناسان بسکتبال معتقدند که حضور کاظمی و ستاره‌های جوان تیم ملی می‌تواند سطح بازی استقلال را به شکل چشمگیری ارتقا دهد و علاوه بر تقویت خط حمله، دفاع تیم را نیز متحول کند. باشگاه با این اقدام نشان داده که عزم جدی برای فتح قهرمانی و رقابت با مدعیان اصلی لیگ دارد. نکته جالب اینجاست که استقلال در همین نقل و انتقالات، تلاش کرده یک ترکیب متوازن و هماهنگ ایجاد کند؛ بازیکنانی با تجربه ملی و بازیکنان جوان و پرانرژی که می‌توانند انرژی تازه‌ای به تیم تزریق کنند و هواداران را برای فصل جدید امیدوار نگه دارند. با توجه به این تحرکات، می‌توان گفت استقلال فصل جدید را با جاه‌طلبی بالا شروع می‌کند و آماده است تا شگفتی‌ساز شود.